

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 1416010212
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1416010212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvinenej JUDr. Ing. Q. K. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 3T/79/2016, na neverejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2017 v Bratislave, o dovolaní obvinenej JUDr. Ing. Q. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 12. januára 2017, sp. zn. 4To/130/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej JUDr. Ing. Q. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 04. októbra 2016, č. k. 3T/79/2016-257 bola JUDr. Ing. Q. K. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 07. mája 2016 v čase okolo 22.20 hod. viedla po Líščom údolí v Bratislave v smere na Staré Grunty v Bratislave osobné motorové vozidlo zn. Audi A5, EČV: O., kde narazila prednou časťou svojho vozidla do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Hyundai Santa Fe, EČV: O., ktoré bolo zaparkované na chodníku po pravej strane jazdy obvinenej, a po príchode hliadky PZ sa dobrovoľne podrobila dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu s výsledkom 1,43 mg/l alkoholu v dychu, pričom obvinená viedla motorové vozidlo napriek tomu, že
trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/135/2015 z 19. novembra 2015, právoplatného dňa 19. januára 2016 jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 6 rokov, ktorý jej začal plynúť dňom 05. februára 2016 a stíhaného skutku sa dopustila napriek tomu, že
trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/135/2015 z 19. novembra 2015, právoplatného dňa 19. januára 2016 bola odsúdená okrem iného aj za spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák.

Okresný súd Bratislava IV obvinenú odsúdil podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvinenú súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zák. obvinenej súd uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obvinenej súd uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú I. J., nar. XX. X. XXXX, bytom O., J. L. XX/X, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Bratislave o odvolaní obvinenej, prokurátora a poškodenej rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil vyššie spomínaný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvinenú JUDr. Ing. Q. K. vinnou zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na vyššie popísanom skutkovom základe a podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák. ju odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obvinenú na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zák. obvinenej súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenej uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú Mgr. I. J. odkázal súd s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie poškodenej Mgr. I. J. zamietol.

Rozsudok krajského súdu bol obvinenej doručený 20. februára 2017 a jej obhajkyňi 21. februára 2017.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala dňa 09. marca 2017 na Okresnom súde Bratislava IV, prostredníctvom obhajkyne, obvinená JUDr. Ing. Q. K., dovolanie.

Ako právne dôvody dovolania označila dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por.

Obvinená JUDr. Ing. Q. K. namietala v dovolaní a aj počas celého konania právoplatnosť trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV z 19. novembra 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. januára 2016, sp. zn. 2T/135/2015 a ktorým bola odsúdená za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, ktorý jej bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky; zároveň ju súd odsúdil k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 6 (šesť) rokov.

Proti predmetnému trestnému rozkazu podala obvinená prostredníctvom obhajcu odpor, ktorý pred vykonaním nariadeného hlavného pojednávania vzala prostredníctvom obhajcu späť, čím trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť.

Obvinená namietala počas konania ako aj v samotnom dovolaní, že nemala vedomosť o späťvzati odporu, že jej obhajca vzal odpor späť bez jej súhlasu.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV doplnil dokazovanie čítaním písomného vyjadrenia advokáta JUDr. Petra Erdösa, doručeného na odvolací súd dňa 19. decembra 2016 spolu s prílohou - späťvzatie odporu. S predmetným listinným dôkazom, ktorý si krajský súd vyžiadal sám, sa obvinená oboznámila až na verejnom zasadnutí, čo považuje za porušenie práva na obhajobu, nakoľko včasnú poznatosť tohto dôkazu bolo pre ňu nevyhnutne potrebné pre prípravu účinnej obhajoby, a preto podľa jej názoru jej mal krajský súd doručiť predmetný dôkaz pred verejným zasadnutím. Obvinená poukazuje v dovolaní na skutočnosť, že takýmto postupom bol popretý aj účel ustanovenia § 292 ods. 4 Tr. por. Lehota na prípravu verejného zasadnutia bola dodržaná iba formálne, doručením oznámenia o termíne jeho konania, pričom samotná príprava na verejné zasadnutie bola nedoručením podstatného dôkazu znemožnená.

Toto porušenie práva na obhajobu považuje obvinená za o to závažnejšie, že súd tento dôkaz v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania obstaral tak, že ho vyžiadal iniciatívne sám bez návrhu strán. Takýto postup súdu považuje za nezákonný a zjavne zaujatý. Obvinená poukázala na to, že ak by aj takýto postup krajského súdu bol zákonný, súd nemal dôkaz získaný v rámci ním doplneného dokazovania vykonať a prihliadať naň. Krajský súd si mal podľa obvinenej po obdržaní takéhoto dôkazu vyhodnotiť, či bol obhajcom poskytnutý v súlade so zákonom.

Obvinená k dôkazu vykonanému na verejnom zasadnutí vedenom na krajskom súde uvádza, že listina o späťvzati odporu z 18. januára 2016 bola opatrená údajom dátumovej pečiatky o jej odoslaní 19. januára 2016 Okresnému súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/135/2015, avšak Okresný súd Bratislava IV takýmto podaním s jej podpisom nedisponuje. Preto obvinená zásadne poukazuje na to, že krajský súd sa nemal zaoberať okolnosťou, ktorú evidentne Okresný súd Bratislava IV v predmetnom konaní nemal v čase rozhodovania o späťvzati odporu proti trestnému rozkazu k dispozícii. Či sa prípadný súhlas so späťvzatím odporu nachádza u obhajcu, nemá podľa obvinenej žiaden právny význam. Preto považuje doplnenie dokazovania krajským súdom v tomto smere za nesprávne, bez právneho významu.

Namietaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vidí obvinená v tom, že ako už bolo vyššie spomenuté, v konaní pred súdom I. stupňa obvinená namietala skutočnosť, že trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV z 19. novembra 2015, sp. zn. 2T/135/2015 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, preto podľa jej názoru absentuje zákonný znak skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák.: „hoci bol za taký čin alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin alebo za čin uvedený v odseku 2 prepustený“ a zákonný znak skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.: „vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.“

V zmysle vyššie uvedeného obvinená v podanom dovolaní navrhla, aby rozsudkom vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 12. januára 2017, sp. zn. 4To/130/2016 vo výroku II. bol porušený zákon v ust. § 2 ods. 7, 9, 12, 14, § 321 ods. 1 písm. d), e) a § 289 ods. 3 písm. a), § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., v neprospech obvinenej a zároveň rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. januára 2017, sp. zn. 4To/130/2016, vo výroku II., sa zrušuje a vec sa mu v tejto časti vracia na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Obvinená zároveň požiadala o prerušenie výkonu napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave v

II. výroku do rozhodnutia o dovolaní postupom podľa § 380 ods. 4 druhá veta Tr. por.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvinenej uviedla, že považuje rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/130/2016 z 12. januára 2017, ako aj jemu predchádzajúce konanie za zákonné a správne, dovolacie dôvody uvádzané obvinenou za nepreukázané, preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie zamietol.

K predmetnému vyjadreniu prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV sa vyjadrila obvinená v tom zmysle, že námietky prokurátorky považuje za irelevantné a trvá na podanom dovolaní. Poukázala na zásadu o pozitívnom právnom omyle a na neprávoplatnosť predchádzajúceho odsúdenia, čím podľa jej názoru nemohla naplniť znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ale považuje za dôvodné sťažanie iba za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Obvinená sa opätovne vyjadrila k vyžiadaniu si písomnosti Krajským súdom v Bratislave od JUDr. Erdösa a zdôraznila, že Krajský súd v Bratislave sa nemal zaoberať okolnosťou, ktorú evidentne Okresný súd Bratislava IV v inom konaní vedenom pod sp. zn. 2T/135/2015 nemal v čase rozhodovania o späťvzati odporu proti trestnému rozkazu k dispozícii. Naďalej považuje späťvzatie odporu proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/135/2015 za neúčinne podané a trestný rozkaz za doposiaľ neprávoplatný. Obvinená je názoru, že Krajský súd v Bratislave iniciatívnym doplnením dokazovania ex post „konvalidoval“ nesprávny postup Okresného súdu Bratislava IV, ktorý v čase rozhodovania nemal k dispozícii obvinenej výslovný súhlas so späťvzatím odporu proti trestnému rozkazu.

Pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a 2 Tr. por.) a že obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvinenou nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až písm. n) Tr. por.. Obvinená svoje dovolanie založila na naplnení dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) a i) Tr. por..

K naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dochádza porušením práva na obhajobu zásadným spôsobom. Najvyšší súd uvádza, že vo všeobecnosti možno právo na obhajobu chápať ako vytvorenie podmienok na plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého práva na obhajobu. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky sa premietlo do viacerých ustanovení Trestného poriadku, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva na obhajobu obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví v postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod. Zásadným porušením práva na obhajobu sa preto rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, teda ak po celé konanie, alebo určitú časť konania obvinený obhajcu nemá, hoci ho mal mať.

Obvinená vidí porušenie práva na obhajobu v postupe Krajského súdu v Bratislave, ktorý si sám obstaral a vykonal dôkaz, ktorý strany nenavrhli a s týmto listinným dôkazom sa obvinená oboznámila až na verejnom zasadnutí. Namietla preto, že jej tento listinný dôkaz nebol doručený pred verejným zasadnutím

a tým bola podľa jej názoru lehota na prípravu verejného zasadnutia dodržaná iba formálne.

Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na § 2 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého má každý právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak; na § 2 ods. 9 Tr. por., podľa ktorého každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu; na § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie; na § 2 ods. 11 Tr. por., podľa ktorého súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť; ako aj na § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestný poriadok je založený na kontradiktórnosti konania pred súdom (podstatou ktorého je skutočnosť, že aktivita pri dokazovaní je v súdnom konaní na stranách), ako to uviedla aj obvinená vo svojom dovolaní, avšak za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, už vyššie spomenuté zákonné ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. por. zabezpečuje aj súdu, aby mohol do dokazovania iniciatívne zasiahnuť, a to aj prostredníctvom dôkazov, ktoré strany nenavrhl.

Rovnako ani dovolacia námietka týkajúca sa nedoručenia listinného dôkazu obvinenej pred verejným zasadnutím nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. V rámci zásady zákonného trestného procesu musí byť zabezpečené, aby každý mal právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Vychádzajúc zo spisového materiálu, výkon tohto práva bol obvinenej umožnený, keď na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. januára 2017 po vykonaní listinného dôkazu, sa k predmetnému obvineniu a rovnako aj jej obhajkyňa vyjadrili.

Najvyšší súd pripomína, že ak súd vyhodnotí vykonaný dôkaz alebo súhrn dôkazov inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nemožno z toho vyvodiť, že takýmto postupom došlo k porušeniu práv na obhajobu. Vychádzajúc z § 2 ods. 12 Tr. por. povinnosťou súdu je totiž podľa vlastnej úvahy, s ohľadom na dôkaznú situáciu určiť rozsah dokazovania zákonne získanými dôkaznými prostriedkami postačujúci pre spravodlivé a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie tak, ako sa to stalo aj v trestnej veci obvinenej.

V súhrne vyššie uvedeného nedošlo preto k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., ako sa toho obvinená domáhala. Krajský súd doplnil dôkazy, ktoré bolo potrebné pre jeho rozhodnutie v súlade s Trestným poriadkom a postupoval správne a zákonne.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z citácie zákonného ustanovenia vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 373 ods. 3 Tr. por. neslúži účelu revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa v základnom konaní. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd. Preto pri skúmaní danosti predmetného dovolacieho dôvodu, t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, nemôže dovolací súd skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením. Dovolací súd

môže v rámci tohto dovolacieho dôvodu len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku v predmetnej veci poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., zo spáchania ktorých bola obvinená uznaná vinnou.

Obvinená preto vytýkaním nesprávnych skutkových zistení a nesprávnosti vyhodnotenia dôkazov súdmi v jej neprospech uplatnila výlučne námietky skutkovej povahy, ktoré stoja mimo použitého dôvodu dovolania, ktorý pripúšťa len námietky právnej povahy, a teda nenaplnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por..

Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko obvinená skutočnosťami uvedenými v dovolaní nenaplnila ňou uvedené dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c.) a i) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.